

Walitettawa Wirsi,

Kosta Ihminen

Helena Erikin Tytär

Halikon Pitäjässä

Ulwos Käwt Lapsen murhan tähden,
sinä II. päivänä Marras Kuusa.

Wuona 1778.

L U R U S A,

Prändätty Kuningallisen Acad. Kirjag
Pränttäläid. J. C. Frenckellidä.

Wuonna 1778.

Imprimatur.
JACOBUS GADOLIN.
Fac. Th. h. t. Pro Dec.

v. 1.

D! onnetoinda aika, Jot' olen
kävellyt, Täst' suures alhon
paikas, Eng' ole totellut, Niit' kal-
lita Nyhä päiwii', Eng' Saarna
kuldellut; Waan annoin edes käg-
dä, Mond' synnin raskant!

v. 2.

Jot' en minä ensing' suussut,
Tääl' tullen tietämär, Muutt' sinä
Ehra suuri, Kuin työmme kake-
let,

let, Ne kaicki julkki saatat, Ja illme
tuotat wiel', Sen kautta synnis rauk-
ka, Ja pyydät tunnon tiell'.

v. 3.

Mä' kyllä nuorudestan, Elin saaf
kaifudes, Ja täydes synnin juorus,
Pyrkein ain' edespäin, Kuin Orhi
pötetty, Mun liban himos riettas.
Eng' Petän totellut.

v. 4.

Mun silmän sowaistettu, Ei näh-
dä tainnut sitä, Ett' olin kuollon
lapsi, Ja riensin edespäin, Niin ju-
ki lawiat' tietä, Min helwettiin juur-
Eik' nähnyt synnin riettaut, Kuit-
oli minull' suur'.

v. 5.

Te synnis paadutetut, Kuin mi-
nun kansas' olette, Juur' wiffist se-
koitetut, Te tulette Duomioll', E-
te wast' nähdi saatte, Tain sy-

raskaut', Jot' te minun kansan' teit-
te, Ja nyt sen kieldäneet.

v. 6.

Och, minun pahat tekon, Kuin
minä muistelen, Ne teidän kansan
wietätte, Juur' rietkast elämän, Te
saatte tääll kyll' salat; Baan mui-
stakat tosin se, Ett' owi hōdaän sal-
paan, Kuin wiepi Tawaseen.

v. 7.

Nyt silmän äskēn awais, Ett' tai-
sin nähä sen, Mun suuret tekon pa-
hat, Jotk' nyt on edesän, Nyt jul-
ki edes tullet, Tai, kowa luondoni,
Ett' julki kätēn' lastin, Ja sikian
luoletin.

v. 8.

Nyt kohta tai null' nähdän, Kuin
on kyll' kinnäwä, Ett' palkan an-
saittun saan, Juur' thōni perästä, Ett'
kändn ulos kändä, Juur' julki näh-
tawär, Ja nuoruden ikiä, Täll' ta-
wall' lopettaa.

v. 9.

v. 9.

Min' ander Jesu rakas, Mun' suuret rikoren,
 Jong' kautta tullut' wihas,
 Mun päällen hirmuisest, Merikoin
 wastan kieltos, Waan armon
 Jsa wiell', All' hyljää synnin orjaa,
 Kuin kerjää armo suld.

v. 10.

Sä ol' mull' Jsa rakas, Ach! kat' mun
 sydändän, Kuin suurest' pakahat',
 Ach! ole armoinen, All' hyljää kaihä
 Pitäs, Waan kuule huolantun,
 Jo armost ander anna, Mun suuret rikoren.

v. 11.

O, hurstas HERRA Jesu, Mun päällen
 armahda, Sill' olen tuoneu tiellä,
 Ett' mennä kuoleman; Nyt edesän
 on walmis, Kirwes myös teräwä,
 Jot' elämän, nyt leikka, Siis ole
 mull' wirtwoitus.

v. 12.

Ett'en mä kuollon surmaa, Tääl' mahda
 pelätä, Waan tygös Jesu turwaan,
 Ja fielum lähetän, Nyt armost' tygös
 ota, Ja älä rikoren, Nyt enä
 minull' lue, Waan ander anna se.

v. 13.

b. 13.

Minä nöyrytettyill' polkivil', Kans
murhell' sydämmäll', Sun etes ma-
han lungeen, Ach! ole armoinen,
Sääst' sielun' pirun luolast, Ja kor-
ja lähteisän, O Jesu! sinun huomias,
Sun tygös Taiwaseen.

b. 14.

Min. Isän, Mitin rakkat, Kans
Heimolaisent, Joideng' käskyn heitin
takaan', Ja wastoin rikoin niin; Min
rikoren ne ander, Nyt teildä rukouilen,
Ne owat jo teildä kander, Mität muss
soimatt' sitä.

b. 15.

Baan yletyillä käsill', Kans nöy-
räll' sydämmell', Min edestän nyt
laskekat, Rukouwill' hartahilla, Sill'
suurell' Taiwan Luojiall', Ett' olis ar-
moinen, Ett' sielun korjais huomias,
Kost' mahan laskenen.

b. 16.

Biess' kaikkill' kuin täss' näette, Min
surtia loppuni, Te wisat täste tulkat,
Se on minun toiwoni, Ett' synnin
elämästä, Te isen' kändäisitte, Ja
isen' puhtan' kätittäisitte, Ja jäll' e-
läisitte.

b. 17.

Nyt silmän kini sidon, Ja mahan
 lasten täällä; O! Hurstas Herra
 Jesu, Mä ann' mun wilpistell', Wai'
 surman' edes' näky, Mun sielun' wah-
 wista, Ettei nautt' synnin pelko, Täs'
 mahdais' lauhista.

Waan turwass' edes' astun, Sun
 tngös Jesu Christ', Mun synnit' mi-
 nua puhdist', Sitt' kuolen turwalli-
 fest; Nyt sortu tai mun äänen, Ja
 pääni kallistan. O! Jesu torja hen-
 gen, O! Jesu Wapahujan.

